

Konferans Raporu

Conference Report

“DUYARLILIK VE DUYULAR: MEDYA, BEDEN, PRATİKLER”

NECS - European Network For Cinema And Media Studies

Paris - 29 Haziran - 1 Temmuz 2017

Nezih Erdoğan

İstanbul Şehir Üniversitesi

Öz

Bu yazıda, Avrupa'nın önemli sinema ve medya networklerinden NECS'in organize ettiği 2017 Paris konferansı değerlendirilmektedir.

“Sensibility and the Senses: Media, Body and Practices”

NECS - European Network for Cinema and Media Studies

Paris - 29th June - 1th July 2017

Abstract

This conference report evaluates the Paris 2017 conference of NECS, a prominent “European Network for Cinema and Media Studies”.

NECS'in her yıl başka bir Avrupa ülkesinde, sinema ve medya alanlarında seçilen farklı bir başlıkla gerçekleştirdiği konferanslara katılım giderek artıyor. Üstelik katılımın coğrafyası da giderek genişliyor. Aslında, NECS'in başta ABD olmak üzere, Avrupa dışından ülkelerden de büyük ilgi gördüğünü söylemek mümkün. Katılımın ve ilginin yoğunlaşması, zamanla konferansın hacminin de büyümesine yol açtı. NECS Konferansları bu gidişle ileride SCMS konferansları (Society for Cinema and Media Conference) gibi uğultulu bir fabrika izlenimi verecek. Elbette, hacim büyümesinin nitelik bakımından da bir artışa yol açtığı kuşkulu. Tam tersine, konferansın yüksek lisans ve doktora öğrencilerinin çalışmalarını sundukları bir platforma dönüşmekte olduğuna dair bir endişe dile getirilir oldu. NECS'in ana gelir kaynakları yıllık üyelik ödemeleri ve bağışlar olduğundan networkün ayakta kalması için üye sayısı önemli. Bu anlaşılır bir kaygı, ancak bildiri ve panel ölçütlerinin gevşemesi için meşru bir gerekçe sayılmamalı. NECS, konferans öncesi atölye, tartışma, vs. gibi etkinlikler düzenliyor, böylelikle enerjiyi ana gövdeye çekerek değindiğim sorunu gidermeye çalışıyor, ama yine de bu tür önlemlerin konferansın heyecansız ve sönük geçmesini engellediği söylenemez.

Bu yıl konferansın çerçevesini belirleyen tema ve problemlerin başlıcaları arasında, sinema ve medya kuramlarının tarihinde tartışılacak medya, beden, duyu ve duyarlıklar arasındaki ilişkiler, görsel ve işitsel teknolojiler ile deneyim arasındaki bağıntılar, duyuşsal alımlama ve nörolojik meseleler sayılabilir. Özetle: Deneyimin tabiatı ve olasılıkları ile beden halleri ve olanakları. Tabii, beden merkezde olduğu bir etkinliğin etrafında özne kurulumunun uç halleri gibi hatların da oluşmaması mümkün değil: Örneğin, robotik, insandışı sinema, sinestetik sinema. Bu tür örneklerle, konferansın ilgileri, gerçekten ufuk açıcı bir harita koyuyor ortaya. Bununla birlikte, haritaya eleştirel bir gözle bakıp, ayrıntılar üzerinde durunca, günümüzün acil sorunlarına son derece duyarsız bir tutum iyice belirginleşiyor: Programda, sığınma ve sığınmacılardan söz eden yalnızca iki bildiri, terörle ilgili yalnızca bir bildiri, Trump'ın meşhur tweetlerine değinen bir bildiri yer alırken, çevre sorunlarına hiç dokunulmamış, ekoloji yalnızca medya ekolojisi ifadesine sığınabilmiş, kahve molalarında gündeme oturan Brexit'in ise adı bile geçmiyor. Bu kayıtsızlık semptomatik olsa gerek. Bakalım, önümüzdeki yıl (2018), yine bir Avrupa kentinde, Amsterdam'da gerçekleşecek olan NECS konferansı bu eksikliklerini giderme yönünde bir adım atacak mı?